

The Holy See

IOANNES PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM LITTERAE DECRETALES EXALTAVIT HUMILES* QUIBUS BEATO IOANNI DIDACO CUAUHTLATOATZIN

SANCTORUM HONORES DECERNUNTUR Ad perpetuam rei memoriam. — «Exaltavit humiles» (Lc 1, 52). Dei Patris contuitus ad humilem indigenam Mexicanum se convertit, nempe Ioannem Didacum, quem dono ditavit in Christo renascendi, beatæ Mariæ Virginis vultum contemplandi et sociatam præstandi operam pro Americanæ Continentis evangelizatione. Ex quo aperte eruitur quam vera sint verba quibus Apostolus Paulus divinam edocet methodum salutem peragendi: «Ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus, quæ non sunt, ut ea, quæ sunt, destrueret, ut non gloriaretur omnis caro in conspectu Dei (1 Cor 1, 28-29). Hic beatus, cui traditum nomen est Cuauhtlatoatzin, quod «aquila loquens» sibi vult, anno circiter MCDLXXIV in loco *Cuauhtitlan* natus est, apud regnum vulgo *Texcoco*. Adultus cum sit et matrimonio iunctus, amplexus est Evangelium et una cum uxore baptismali aqua est ablutus, sibi proponens vivere sub lumine fidei et secundum obligationes coram Deo et Ecclesia assumptas. Mense Decembri anno MDXXXI, cum iter faceret ad locum *Tlatelolco*, in colle qui *Tepeyac* appellatur, apparentem sibi vidit veram Dei Matrem, quæ mandavit illi ut ab episcopo Mexicano peteret templum in loco apparitionis aedificari. Sacer praesul, attentis indigenæ instantiis, evidentem miri eventus probationem ab illo requisivit. Die XII mensis Decembris beatissima Virgo Maria Ioanni Didaco conspiciendam rursus se dedit, eum solamine affecit et iussit ut in fastigium collis *Tepeyac* se conferret, ibi flores colligeret et referret. Licet hiemale frigus et ariditas loci obversarentur, beatus pulcherrimos repperit flores, quos in paenula posuit Virginiq̄ tulit. Haec autem præscripsit illi ut eos tamquam veritatis indicium episcopo traderet. Stans coram illo, Ioannes Didacus paenulam aperuit floresque cadere sivit; tunc in textura paenulae apparuit, mirabiliter impressa, imago Virginis Guadalupensis, quæ ab illo inde tempore facta est spiritale nationis centrum. Constructo templo in "Dominae caelorum" honorem, beatus, summa compulsus pietate, omnia reliquit et vitam impendit in parvum illud sacellum custodiendum et peregrinos excipiendos. Sanctitatis viam in oratione et in caritate percurrit, vim hauriens ex eucharistico Redemptoris nostri convivio, ex cultu in Matrem Redemptoris, ex communionem cum Sancta Ecclesia nec non ex oboedientia sacris Pastoribus. Omnes qui noverunt eum splendorem virtutum, praesertim fidei, spei, caritatis, humilitatis et contemptus rerum terrenarum sunt mirati. Ioannes Didacus, in simplicitate cotidianæ vitæ, fideliter servavit Evangelium quin respueret suam indigenam condicionem, prorsus conscius Deum discrimen stirpium vel culturae prætermittere, et omnes invitare ut filii sui efficiantur. Hoc modo beatus faciliorem reddidit viam qua indigenæ gentes Mexicanæ et Novi Orbis congressionem cum Christo susciperent et cum Ecclesia. Usque ad supremum vitæ diem cum Deo ambulavit, qui anno MDXLVIII ad se vocavit eum. Eius recordatio, quæ ad apparitionem Dominae Nostræ a Guadalupe semper refertur, saecula transcendit diversasque orbis regiones attigit. Die IX mensis Aprilis anno MCMXC, Nobis coram editum est decretum «de vitæ sanctitate et de cultu ab immemorabili tempore Servo Dei Ioanni Didaco

praestito ». Die VI mensis Maii hac in ipsa Basilica sollemni praefuimus celebrationi in honorem Ioannis Didaci, beati titulo exornati. Illis ipsis diebus hac in eadem Mexicana Archidioecesi miraculum per eius intercessionem patratum est, cuius decretum prodiit die XX mensis Decembris anno MMI. Amplectentes itaque faventem sententiam Patrum Cardinalium et Episcoporum Nobis coram in Consistorio die XXVI praeteriti mensis Februarii congregatorum, statuimus ut ritus canonizationis die XXXI mensis Iulii anno MMII Mexicopoli perageretur. Hodie igitur, in urbe Mexico, inter sacra hanc ediximus formulam: *En honor de la Santísima Trinidad, para exaltación de la fe católica y crecimiento de la vida cristiana, con la autoridad de nuestro Señor Jesucristo, de los Santos Apóstoles Pedro y Pablo y la Nuestra, después de haber reflexionado largamente, invocado muchas veces la ayuda divina y oído el parecer de numerosos hermanos en el episcopado, declaramos y definimos Santo al Beato Juan Diego Cuauhtlatoatzin y lo inscribimos en el Catálogo de los Santos, y establecemos que en toda la Iglesia sea devotamente honrado entre los Santos. En el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo.* Quae autem decrevimus volumus et nunc et in perpetuum tempus vim sortiri, contrariis rebus minime quibuslibet obstantibus. *Datum Mexicopoli, die XXXI mensis Iulii, anno MMII, Pontificatus Nostri vicesimo quarto.* **EGO IOANNES PAULUS**

Catholicae Ecclesiae Episcopus Marcellus Rossetti, *Protonot.*

Apost.

*A.A.S., vol. XCV (2003), n. 12, pp. 801-803 © Copyright 2002 - Libreria Editrice Vaticana
